

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียวกันภายใต้ทิศทางเดียวกัน ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวและดังนั้นวิญญาณปีศาจร้ายทั้งหมดจึงวิ่งหนีไป
- คำถาม:** อะไรคือพื้นฐานหลักของการกลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า?
- คำตอบ:** มีเพียงผู้ที่ดูดซับทุกประเด็นที่บาบาพูดเท่านั้นที่กลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า ตัดสินระหว่างสิ่งที่บาบาพูดและสิ่งที่ขมขื่นของราวันเหล่านั้นพูด การเก็บความรู้ที่พ่อให้ไว้ในสติปัญญาของลูกและการเป็นผู้ควมกจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองคือการมีโชคหลายล้านเท่า เป็นเพียงด้วยการดูดซับความรู้ที่เท่านั้นที่ลูกกลับมามีคุณธรรม

โอมซานติ ในภาษาอังกฤษลูกจะเรียกท่านว่า “พ่อทางจิตวิญญาณ” เมื่อลูกไปยังยุคทอง จะไม่มีภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นๆ ลูกรู้ว่าจะเป็นอาณาจักรของลูกในยุคทอง และไม่ว่าภาษาของเรานั้นจะเป็นเช่นไร จะใช้เพียงภาษานั้นเท่านั้นที่นั่น ภายหลังภาษานั้นก็เปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ เวลาที่มีภาษาจำนวนนับไม่ถ้วน ราชาก็เป็นเช่นไรภาษาที่ใช้ก็เป็นเช่นนั้น เวลาที่ลูกทุกคนรู้ว่า ลูกทุกคนในทุกศูนย์เป็นหนึ่งเดียวกันภายใต้ทิศทางเดียว ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเพื่อที่วิญญาณปีศาจร้ายทั้งหมดจะจากไป พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าคงอยู่ในทุกคน กิเลสทั้งห้ามีอยู่ในดวงวิญญาณเท่านั้น เหล่านี้เป็นวิญญาณปีศาจร้ายนั่นคือกิเลสมีชื่อว่า ลำนึกที่เป็นร่าง, ตัณหาราคะ, ความโกรธ ฯลฯ ไม่ใช่ว่าพระเจ้าจะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน หากใครเคยพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน บอกพวกเขาว่า: ดวงวิญญาณและกิเลสทั้งห้าในดวงวิญญาณเหล่านั้นอยู่ในทุกหนแห่ง ไม่ใช่ว่าพระเจ้านั้นคงอยู่ในแต่ละคน จิตวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าจะคงอยู่ในพระเจ้าได้อย่างไร? ด้วยการดูดซับทุกประเด็นอย่างดีมาก ลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า เวลานี้จึงตัดสินสิ่งที่ผู้คนในโลกที่เป็นของขมขื่นราวันพูดและสิ่งที่พ่อพูด มีดวงวิญญาณอยู่ในทุกร่างกายและกิเลสทั้งห้ามีอยู่ในดวงวิญญาณเหล่านั้น กิเลสทั้งห้านั่นคือวิญญาณปีศาจร้ายไม่ได้อยู่ในร่างกาย สิ่งเหล่านั้นมีอยู่ในดวงวิญญาณ วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ไม่ได้มีอยู่ในยุคทอง ชื่อที่แท้จริงคือโลกของเทพ นี่คือนั่นที่เป็นเช่นปีศาจ ปีศาจก็เรียกว่าปีศาจ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนแปลง ที่นั่นลูกไม่มีกิเลสหรือข้อบกพร่องเลย ลูกเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ลูกกลับมาเต็ม 16 องค์ ลูกเป็นเช่นนั้นในตอนเริ่มต้นและแล้วลูกก็ลงมา เวลานี้ลูกรู้ว่าวงจรของ 84 ชาติเกิดขึ้นหมุนไปอย่างไร เวลานี้เราดวงวิญญาณมีนิตของตนเอง นั่นคือเวลานี้เรามีความรู้ของวงจรนี้ ในขณะที่เดินเหิน, นั่ง และเคลื่อนไหวไปมา ลูกต้องเก็บความรู้ไว้ในสติปัญญาของลูก พ่อกำลังสอนความรู้ให้แก่ลูก พ่อมาในบาร์ตเท่านั้นและให้ความรู้ทางจิตนี้ ผู้คนพูดถึงบาร์ตของพวกเขา ในความเป็นจริงการเรียกบาร์ตว่าอินดูสถานเป็นสิ่งผิด ลูกรู้ว่าเมื่อบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ก็มีเพียงอาณาจักรของเราและไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น นั่นเป็นโลกใหม่ ผู้คนพูดถึงนิวเดลี ตั้งแต่เดิมแล้วเดลินั่นไม่ได้เรียกว่าเดลี เดลีเรียกว่าปารีสถาน เวลานี้พวกเขาเรียกที่นั่นว่านิวเดลีและโอลด์เดลี และจากนั้นก็จะมีทั้งโอลด์เดลีหรือนิวเดลี ที่นั่นจะเรียกว่าปารีสถาน เดลีเรียกว่าเป็นเมืองหลวง จะเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ จะไม่มีสิ่งใดนอกจากอาณาจักรของเราที่นั่น ไม่มีอาณาจักรเลยในเวลานี้ และเหตุนี้เองลูกจึงพูดว่าบาร์ตคือแผ่นดินของเรา ไม่มีราชาเลย ความรู้ทั้งหมดจะคงหมุ่นในสติปัญญาของลูกๆต่อไปเรื่อยๆ แท้จริงแล้วเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพในโลกนี้ ไม่ได้เป็นอาณาจักรของคนอื่น พวกเขามีชีวิตอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยมุนาและนั่นเรียกว่าปารีสถาน เมืองหลวงของเหล่าเทพคือเดลีเสมอ และดังนั้นเวลานี้ทุกคนจึงถูกดึงดูดจากสิ่งนั้น เดลีเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดด้วยเช่นกันและเป็นศูนย์กลาง ลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้ว่าลูกเคยทำบาปอย่างแน่อนและลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาป ในยุคทองดวงวิญญาณบริสุทธิ์และมีบุญ พ่อผู้เดียวเท่านั้นมาและทำให้ลูกบริสุทธิ์ และลูกก็เฉลิมฉลองวันเกิดของท่านด้วยเช่นกัน(ชีพแฉนติ) คำว่า “แฉนติ” นั้นใช้กับทุกคน เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกว่าชีพราตรี(ราตรีของชีวา) ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถเข้าใจความหมายของคำว่า “กลางคืน” แม้แต่นักปราชญ์ที่ดื้อๆ ก็ไม่รู้ว่าชีพราตรีคืออะไรและพวกเขาจะฉลองอะไร? พ่อได้อธิบายแล้วว่า “กลางคืน” หมายถึงอะไร มีการละเล่นของความทุกข์และความทุกข์ในวงจรของ 5000 ปี ความสุขเรียกว่ากลางวันและความทุกข์เรียกว่ากลางคืน ดังนั้นจึงมีการบรรจบกันระหว่างกลางวันและกลางคืน ครั้งหนึ่งของวงจรคือแสงสว่างและอีกครั้งหนึ่งของวงจรคือความมืดมิด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทุกสิ่งใช้เวลายาวนาน ที่นั่นเป็นเรื่องของหนึ่งวินาที นี่คือนิยามที่ง่ายตายอย่างแท้จริง ก่อนอื่นลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น แม้ว่าลูกๆ จะจดจำว่าลูกคงอยู่ในการหลุดพ้นในชีวิตและบ่วงพันธะในชีวิตมายาวนานเพียงใด ลูกก็ลืมสิ่งนั้นซ้ำ

แล้วข้าเล่า พ่ออธิบายว่า: คำว่า “โยคะ” นั้นถูกต้อง อย่างไรก็ตามของพวกเขาคือโยคะทางร่าง นี่คือโยคะของดวง
วิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด ชันยาสซีสอนหะฐะโยคะมากมายหลายประเภทๆ และดังนั้นผู้คนจึงกลับมาสับสน ท่าน
คือพ่อและเป็นครูของลูกๆ ด้วยเช่นกัน และดังนั้นลูกต้องมีโยคะกับท่าน ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนกับครู เมื่อเด็กเกิดมา ก่อน
อื่นเขาก็มีโยคะกับพ่อของเขา และเมื่อเขาอายุได้ห้าปี เขาก็มีโยคะกับครูของเขา และต่อจากนั้นเมื่อถึงวัยเกษียณ เขาก็ต้อง
มีโยคะกับภรรยาของเขา สามบุคคลหลักนี้ได้รับการจดจำ ทั้งหมดนั้นแยกกัน ที่นี้พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและกลายเป็น
พ่อและเป็นครูด้วยเช่นกัน ท่านนั้นมหัศจรรย์ ลูกควรจะจดจำพ่อนั้นอย่างแน่นอน เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าที่ลูกจดจำทั้ง
สามแยกกัน ในยุคทองเช่นกันลูกมีโยคะกับพ่อของลูกแล้วก็มีกับครู พวกเขาศึกษาเล่าเรียนที่นั่นเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่
จำเป็นสำหรับภรรยาที่นั้น เพราะทุกคนอยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มีความยากลำบากอะไรในการจดจำสิ่ง
ทั้งหมดเหล่านี้หรือ? เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างแน่นอน สิ่งนี้เรียกว่าโยคะที่ง่ายดาย อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ธรรมดา พ่อพูดว่า
พ่อยืมร่างนี้มาใช้ชั่วคราว และแม้กระนั้นก็เป็นเพียงระยะเวลาที่สั้นมาก ผู้คนเข้าสู่สภาพของการปลดเกษียณ เมื่อพวกเขา
อายุ 60 ปี มีคำกล่าวว่าเมื่อลูกอายุถึง 60 ปี ลูกก็ต้องใช้ไม้เท้า เวลาที่ทุกคนมีไม้เท้า ทุกคนจะไปสู่สภาพของการปลด
เกษียณ สูดินแดนนิพพาน นั่นคือบ้านที่แสนหวาน บ้านที่สุดแสนหวาน เป็นไปสำหรับสิ่งนั้นที่ลูกได้ทำความเลื่อมใส
ศรัทธาอย่างมากมาย เวลาที่ลูกได้วนไปรอบวงจร ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลยแต่ก็พูดเท็จด้วยการพูดว่าวงจรนั้นหลายแสนปี
หากเป็นเรื่องของหลายแสนปี ลูกก็ไม่สามารถจะได้รับการพักผ่อน จะเป็นเรื่องยากมากที่จะพักผ่อน ลูกได้รับการพักผ่อน
นั้นเรียกว่าบ้านของความเจ็บสงบ โลกที่ไม่มีตัวตน นี่คือบ้านทางโลกที่แสนหวาน นั่นคือบ้านทางจิตที่ไม่มีตัวตน ดวง
วิญญาณคือจรวดที่เล็กอย่างแท้จริงและไม่มีสิ่งใดที่เร็วยิ่งกว่านั้น ดวงวิญญาณนั้นรวดเร็วที่สุด ดวงวิญญาณออกจาก
ร่างกายของเขาในหนึ่งวินาทีและโอบอ้อมไป ร่างต่อมาก็พร้อมสำหรับเขา ตามละครเขาต้องไปในเวลาที่ถูกต้อง ละครถูก
ต้องมาก ลูกรู้ว่าไม่มีความไม่ถูกต้องใดในละครนี้ ตามละครพ่อก็มาในเวลาที่ถูกต้องแม่นยำของพ่อเช่นกัน ไม่สามารถจะ
มีความแตกต่างแม้แต่หนึ่งวินาที ลูกจะสามารถบอกได้อย่างไรว่าพ่อผู้เป็นพระเจ้าอยู่ในผู้ใดเมื่อไร เมื่อท่านให้ความรู้แก่
ลูกและสิ่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก ผู้คนเฉลิมฉลองราตรีของชีวา พวกเขาไม่รู้วาทที่พ่อชีวามาที่นี้ เมื่อไหร่หรือมาอย่างไร พวกเขา
เฉลิมฉลองราตรีของชีวาและราตรีของกฤษณะ แต่พวกเขาไม่ได้ฉลองราตรีของรามเพราะมีความแตกต่าง พร้อมกับ
ราตรีของชีวาพวกเขาก็เฉลิมฉลองราตรีของกฤษณะเช่นกัน แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ที่นี้เป็นอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ
ของราวัน เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ผู้นี้คือบาบา ชายชราจะถูกเรียกว่าบาบา เด็กเล็กๆจะไม่ถูกเรียกว่าบาบา เด็กบางคน
ถูกเรียกว่าบาบาด้วยความรัก ดังนั้นพวกเขาจึงเรียกกฤษณะว่าบาบาด้วยความรักเช่นกัน เขาก็จะถูกเรียกว่าบาบาเมื่อเขา
โตขึ้นและมีลูก กฤษณะคือเจ้าชาย แล้วลูกของเขามาจากไหน? พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างของชายชรา สิ่งนี้ลูกกล่าวถึงใน
พระคัมภีร์ด้วย แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งในพระคัมภีร์ที่ถูกต้อง บางสิ่งก็ดี ช่วงชีวิตของบราห์มาก็คือจะเรียกว่าช่วงชีวิตของประชาบิดา
บราห์มาแน่นอนว่าช่วงชีวิตของบราห์มาจะเป็นในเวลานี้ ช่วงชีวิตของบราห์มาก็จะจบลงในดินแดนของความตาย นี่ไม่ใช่
ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ สิ่งนี้เรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด สิ่งนี้ไม่สามารถจะอยู่ในสติปัญญาของใคร
นอกจากลูกๆ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกไม่รู้ถึงชาติเกิดของลูก พ่อบอกลูกว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด
อย่างไร และดังนั้นเวลานี้ลูกจึงรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ แต่ละยุคคือ 1250 ปี และลูกก็มีจำนวนของชาติเกิดที่แน่นอนในแต่ละยุค
มีบัญญัติของ 84 ชาติเกิด ไม่สามารถจะมีบัญญัติของ 8.4 ล้านชาติเกิดได้ สิ่งนี้เรียกว่าวงจรของ 84 ชาติเกิด ไม่มีใครจะจดจำ
สิ่งใดของ 8.4 ล้านชาติเกิด ที่นี้มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น ดูชีวาเด็กๆจะยังคงเกิดมาอยู่เรื่อยๆและก่อให้เกิดความ
ทุกข์มากมายเพียงใด สิ่งนี้เรียกว่านรกสุดขีด เป็นโลกที่สกลปรกอย่างแท้จริง ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้พวกเขากำลังเตรียมตัวเพื่อไป
สู่โลกใหม่ หากบาปของเราถูกตัดออกไป พวกเราก็จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่ทำบาปใดๆในเวลานี้
การใช้ดาบของตัณหาจะต่อต้านคือการสร้างความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ อาณาจักรของรา
วันกำลังจะจบสิ้นลงในเวลานี้ เวลานี้คือตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก นี่คือสงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่ สงครามสุดท้าย จาก
นั้นก็จะไม่มีสงครามอีกต่อไปแล้ว ที่นั้นจะไม่มีการสร้างไฟบูชายัญใดๆเลย เมื่อผู้คนสร้างไฟบูชายัญ พวกเขาก็มีไฟที่จะมี
การใส่สิ่งสังเวย ลูกๆ ต้องสังเวยสิ่งของเก่าๆ ทั้งหมดของลูก เวลาที่พ่อได้อธิบายแล้วว่า นี่คือไฟบูชายัญของความรู้ของรู
ตรา ชีวาก็เรียกว่ารูตรา พวกเขาพูดถึงลูกประจำของรูตรา ผู้คนที่อยู่ในหนทางสันโดษไม่ได้รู้ขนบธรรมเนียมประเพณีใด
ของหนทางครอบครัว พวกเขาเพียงแต่ละที่ทั้งบ้านและครอบครัวของเขาและเข้าไปในป่า ชื่อที่แท้จริงคือการสละละทิ้ง การ
สละละทิ้งของอะไร? สละละทิ้งบ้านและครอบครัว พวกเขาจากไปมือเปล่า ก่อนอื่นใดครูของพวกเขาก็ได้ทดสอบพวกเขา
อย่างมากและทำให้พวกเขาทำงานทั้งหมด ก่อนหน้านั้นพวกเขาก็เพียงแค่ออมรับแบ่งปันทาน พวกเขาจะไม่รับอาหารที่
ปรุงแล้ว พวกเขาต้องอาศัยอยู่ในป่า และพวกเขาจะมีแต่ผักที่เป็นหัวที่เกิดจากรากและผลไม้เท่านั้นที่นั้น มีการจดจำกัน
ว่าชันยาสซีจะรับประทานสิ่งนั้นเมื่อพวกเขาได้ประทาน เวลานี้อย่าได้ถามเลยว่าพวกเขาทำอะไรอยู่เรื่อยๆ! สิ่งนี้เรียกว่า
โลกที่ไร้กิเลส ในขณะที่นั้นคือโลกที่ปราศจากกิเลส ดังนั้นลูกควรจะเข้าใจว่าลูกมีกิเลส(ผู้ที่ช่องแวงในกิเลส) พ่อพูดว่า

ยุคทองเรียกว่าชีวาลายาซึ่งโลกที่ปราศจากกิเลส ที่นี้ทุกคนคือมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองแทนที่จะเรียกตนเองว่าเทพ พวกเขาก็เรียกตนเองว่าอินดู พ่อเฝ้าแต่อธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ตั้งแต่แล้วลูกคือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านให้มรดกแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาติ ดังนั้นพ่ออธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน: ลูกมีบาปของชาติแล้วชาติเล่าบนศีรษะของลูก ลูกเรียกหาพ่อเพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากบาปเหล่านั้น ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาทั้งหมดนั้นเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งใดเลย เพียงแค่ร้องเพลงนั้นอยู่เรื่อยๆ และตบมือ หากใครก็ตามถามพวกเขาถึงวิธีที่จะมีโยคะกับพระเจ้าหรือวิธีที่จะได้พบกับท่าน พวกเขาจะพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นี่คือนหนทางที่พวกเขาชี้แนะให้แก่ผู้อื่นหรือ? พวกเขาพูดว่าสามารถพบพระเจ้าได้ด้วยการศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์ อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า พ่อมาทุกๆ 5000 ปีตามแผนของละคร ไม่มีใครนอกจากพ่อที่รู้ถึงความลับของละครนี้ ไม่สามารถมีละครของหลายแสนปี เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูก: นี่คือเรื่องของ 5000 ปี บาบ่าได้บอกลูกในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกันว่า: มานมานะบาป! นี่คือนมตราที่ยิ่งใหญ่ นี่คือนมตราที่ลูกจะใช้เพื่อเอาชนะมายา มีเพียงพ่อเท่านั้นที่นิ่งและอธิบายความหมายของสิ่งนั้นแก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายความหมายนั้น ได้มีการจดจำกันมาเช่นกันว่า ผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือผู้เดียว ไม่สามารถจะเป็นมนุษย์และไม่สามารถจะใช้กับเทพได้ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเลย นอกจากความสุข ไม่มีใครทำความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่น ไม่มีการทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อพบพระเจ้า ในยุคทองไม่มีความเลื่อมใสศรัทธา เพราะพวกเขาได้รับมรดกของพวกเขาเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ด้วยเหตุนี้เองจึงมีการจดจำว่าทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ ที่นี้มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: พระเจ้าได้โปรดเมตตา! โลกที่มีความทุกข์ของยุคเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ตลอดเวลา ยุคทองและยุคเงินกลายเป็นอดีตและสิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ไม่มีใครสามารถจดจำสิ่งใดที่หลายแสนปีได้ เวลานี้พ่อให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูก ท่านให้คำแนะนำของท่านเองแก่ลูก และอธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน เป็นเรื่องของ 5000 ปี เวลานี้ลูกๆ ตระหนักถึงสิ่งนี้ เวลานี้ลูกอยู่ในอาณาจักรต่างแดน ลูกเคยมีอาณาจักรของลูกเอง ที่นี้ผู้คนได้รับอาณาจักรของเขาด้วยการต่อสูรบาดด้วยอาวุธและด้วยความรุนแรง ลูกๆ กำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกด้วยพลังโยคะ ลูกต้องการโลกที่สโตประธาน โลกเก่ากำลังจะจบลงและกลายเป็นโลกใหม่ สิ่งนี้เรียกว่าโลกเก่าของยุคเหล็ก ยุคทองนั้นคือโลกใหม่ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ชันยาสชี้พูดว่า ทั้งหมดนี้คือจินตนาการของลูก พวกเขาพูดว่าเป็นยุคทองที่นี้และยุคเหล็กที่นี้ เวลานี้พ่อนั่งที่นี้และอธิบายว่า: ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่รู้จักพ่อ หากใครบางคนจะรู้จักท่าน พวกเขาจะให้คำแนะนำของท่าน ไม่มีใครเข้าใจว่ายุคทองและยุคเงินคืออะไร พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ อย่างดีมาก พ่อเองก็รู้ทุกสิ่ง ท่านคือจันจาณันฮา นั่นคือท่านนั้นเต็มไปด้วยความรู้ ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นมหาสมุทรแห่งความสุข เป็นไปจากท่านที่พวกเรากำลังจะได้รับมรดก พ่อทำให้ลูกหัดเทียมกับท่านในความรู้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นี่เป็นเวลาที่จะได้รับปลดปล่อยจากบาป ดังนั้นอย่าได้ทำบาปใดๆ ในเวลานี้ สังเวศสิ่งต่างๆ ทั้งหมดลงในไฟบูชาญูของรูद्रานี้

2. เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูก ดังนั้นพร้อมกับการจดจำพ่อและครู จดจำสวดกुरुด้วยเช่นกัน เพื่อที่จะไปสู่บ้านที่แสนหวาน จงทำให้ดวงวิญญาณสโตประธาน (บริสุทธิ์)

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่และทำให้ลูกพ่อเป็นครูของลูก แทนที่จะทำให้เวลาเป็นครูของลูก ลูกบางคนมีความกระตือรือร้นที่จะรับใช้ แต่พวกเขาไม่ใส่ใจที่จะมีทัศนคติที่วางเฉย พวกเขาไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้ “มันโอเค, มันเกิดขึ้น, มันจะเกิดขึ้น, มันจะดีเมื่อถึงเวลา” การคิดในทำนองนี้หมายความว่า ทำให้เวลาเป็นครูของลูก ลูกบางคนให้ความมั่นใจกับพ่อว่า: ไม่ต้องกังวลทุกอย่างจะเรียบร้อย, เมื่อถึงเวลาเราจะทำ, เราจะก้าวไปข้างหน้า อย่างไรก็ตามลูกเป็นผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่และเวลาคือสิ่งสร้างของลูก ดูเหมือนจะไม่ถูกต้องสำหรับสิ่งสร้างที่จะกลายเป็นครูของผู้สร้าง

คติพจน์: การตอบแทนของการหล่อเลี้ยงของพ่อคือการให้ความร่วมมือกันในการเปลี่ยนแปลงตนเองและทุกคน